

Luottolinkki

LUOTTOMIEHET - KREDITMÄNNEN R.Y.:N JÄSENLEHTI

1.92

Luottolinkki

Luottomiehet - Kreditmännen r.y.:n jäsenlehti

Ilmestyy neljä kertaa vuodessa

PÄÄTOIMITTAJA

Pertti Nykänen

TOIMITUSNEUVOSTO

Jukka Marttila
Puh. (90) 16291

Pertti Nykänen
Puh. (90) 1511

Aila Oivula
Puh. (90) 425 011

Pentti Toivonen
Puh. (90) 875 51

Kim Valkonen
Puh. (90) 513 711

Jorma Tähtinen
Puh. (90) 669 848

ULKOASU

Jorma Tähtinen

TOIMITUKSEN OSOITE

Luottomiehet r.y.
PL 891
00101 Helsinki

TILAAJAPALVELU

Luottomiehet r.y.
c/o Itä-Helsingin
Toimistopalvelu Oy
Linnanherrantie 27 D
00950 Helsinki
Puh. (90) 323 320

PANKKIYHTEYDET

Luottomiehet r.y.
SYP Hki-Rautatien
208918-73866
KESP- Kellokoski
401612-21467

PAINOPAIKKA

Painoseppä Oy

Kirjoittajien lehdessä esittämät
mielipiteet ovat heidän omiaan
eivätkä siten välttämättä edusta
yhdistyksen kantaa.

Pääkirjoitus

MUUTOKSEN AIKAA

Oy Suomi Ab

Vuoden 1991 loppupuoli ja vuoden 1992 alkupuoli ovat olleet vilkasta EY-keskustelun aikaa, jopa niin, että ns. ruohonjuuritasolla on alkanut kyteä tunne, että päivänpolttavat yritystason ongelmat ovat jäämässä hoitoa vaille. EY-ratkaisu täytyy tehdä, mutta talouskoneen täytyy siitä huolimatta käydä. Muutoin yrityksellä Suomi ei ole käytännössä edes valintatilannetta jäsenyyden suhteen omis-
sa käsissään.

Toivoa sopii, että päättäjillä riittää käynnissä olevan keskustelun tiimelyksessä aikaa huolehtia myös yritysten toimintaedellytyksistä.

Takavuosien suhdannepolitiikassa oli paljon hyvää, jota vielä nytkin voitaisiin soveltaa.

Luottolinkki

Yhdistyksemme lehti on myöskin muutosvaiheessa, sillä lehden taittaja on vaihtunut. Toimitusneuvosto kiittää Pressman Oy:tä, nykyisin Avipress Oy:tä yhteistyöstä, ja toivottaa uuden yhteistyökumppanin Mainosateljee Tähtinen Ky:n tervetulleeksi uusine ideoineen.

Pertti Nykänen
Päätoimittaja

Kokous sujui yhdistyksemme 30-vuotisjuhlan jälkimainingeissa. Puheenjohtaja **Timo Mäki** kiitti 30-vuotisjuhlatoimikuntaa hyvin suoritetusta työstä ja luovutti kokouksen puheenjohtajuuden joht. **Tauno Vallille**, joka yhdessä kokouksen sihteerin **Aila Oivulan** kanssa rutinoidusti luotsasi kokouksen keskustelua ja päätöksentekoa.

Luottomiehet – Kreditmännens r.y.:n varsinainen syyskokous 5.11.1991 tilausravintola Royalissa

Sihtööri Aila Oivulan luettua tavanmukaisesti yhdistyksen kuuden uuden jäsenen nimet, joista edeltävä hallituksen kokous oli tehnyt päätöksen, puheenjohtaja Mäki esitteli kaavailuja yhdistyksen seuraavan vuoden toiminnoista. Suurennuslasiin alle joutuivat etenkin Fecman kustannukset, jotka saadun selvityksen mukaan suurelta osin aiheutuu kokoukustannuksista. Keskustelua oli myös koulutuspäivän järjestämisestä sekä tietenkin itse talousarvion esittely.

Yhdistyksen puheenjohtaja Mäen esiteltyä budjetin ja vastattua sen tiimoilta heränneisiin kysymyksiin ilmoitti kokouksen puheenjohtaja Valli tyytyväisyytensä hyvin hoidettuun talouteen. Erityisesti korostui yhdistyksen hyvä likviditeetti ja saadut korkotuotot. Jäsenmaksut päätettiin pitää ennallaan.

Hallituksen kokouksen osalta päätettiin, että puheenjohtajana jatkaa edelleen **Timo Mäki** ja varapuheenjohtajana **Petri Carpen**.

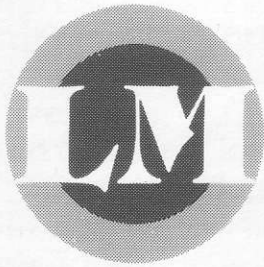
Luottopäällikkö Pertti
Larva syventyneenä päivän
tekstiin...

Yhdistyksen puheenjohtaja **Timo Mäki** esittelemässä talousarviota

Kokouksen puheenjohtaja **Tauno Valli** ja sihteeri **Aila Oivula** hoitelivat rutinoitusti kokouksen kulkua

Uusina hallituksen niminä mainittiin **Anna-Maija Urpelainen** (Teboil), **Jaana Uponen** (SLY) ja **Pentti Toivonen** (Onninen). Tilintarkastajien ja Luottoalan Neuvottelukunnan jäsenten nimien julkistamisen jälkeen toi muina asioina puheenjohtaja Mäki esille jäsentietojen ajan tasalle saattamisen korostaen erityisesti jäsenten oma-aloitteisuutta.

Lopuksi Sanoma Osakeyhtiön luotto-päällikkö **Pertti Larva** piti ansiokkaan esitelmän Sanoma Osakeyhtiön ilmoitusasiakkaiden luotonvalvonnasta. Esitelmässä korostui erityisesti se, että luotonvalvonta on myyntiä tukevaa toimintaa, mihin varmas-ti koko kokousväki oli valmis yhtymään.

Tarkkaavaista kokousyleisöä

Kokous päättyi miellyttävästi yhteisen iltapalan merkeissä

Kukahahan sitä yleistä velkojatahoa edustaa?

Luottolinkki numerossa 4.91 olleesta puheenjohtajan palstasta oli teknisen häiriön vuoksi pudonnut toinen käsikirjoitusliuska pois, joten ajatus katkesi oudosti. Kun sain puheenjohtajan tehtävässäni "laiskanläksyn" toiseksi vuodeksi, lienee soveliasta, että jatkamme tuon kesken jääneen kirjoituksen loppuun:

"Oikeusministeriössä valmistellaan kiireisesti yrityksen saneerausmenettelyä säätelevää lakia, jolla pyritään välttämään taloudellisiin vaikeuksiin joutuneiden, mutta perusteiltaan elinkelpoisten yritysten konkurssit. Käytännössä tämä voisi tarkoittaa esimerkiksi velkojen oikeuksien rajoittamista niin, että velallisyritys saisi tietyn rauhoitusajan velkojen ja luotonantajien sekä muiden etutahojen kanssa käytäville neuvotteluille sekä saneeraus- ja muiden ratkaisumahdollisuuksien etsimiselle. Juhlaseminaarissamme puhunut kansliapäällikkö Teuvo Kallio painotti, että yrityssaneeraus on mahdollista toteuttaa vasta etuoikeusjärjestelmän uudistuksen jälkeen. Samalla Kallio totesi, etteivät vireillä olevat velallisen asemaa helpottamaan tarkoitett uudet lait tuo apua parhaillaan eletävään taantumaan.

Mielellään korostetaan, että velallisen pysyminen mukana taloudellisessa toiminnassa merkitsee myös velkojan kannalta parempaa vaihtoehtoa kuin lypsävän lehmän tappaminen. Erityisesti yksityisen henkilön velkajärjestelyä tarkoittavan hankkeen yhteydessä on kuulunut sellaisiakin puheenvuoroja, että velallisen ylivelkaantuminen on osittain myös velkojen syytä. Eli niinkuin entinen pikkupoika huudahti kun häntä toruttiin varomattomasta juoksentelusta vilkkaalla liikenneväylällä: "Miksette vahtinu mua tarkemmin!"

Näyttää siltä, että selkeimmin velkojan näkökantoja on viime aikojen keskusteluissa edustanut yhdistyksemme. Voidaksemme tehokkaammin saada äänemme kuuluviin, olisi jäsenistömme kattavuutta lisättävä. Elinkeinoelämän luotonantajat ovat jo nyt monipuolisesti edustettuina yhdistyksessämme. Äänemme kuuluisi kauemmas, jos se lähtisi yht'aikaisesti tuhannen luottomiehen kurkusta."

Timo Mäki

Asianajaja Antero Kassinen
Oulun lakiasiantointimisto

VELKASANEERAUSLAKI TULOSSA - MILJARDI- LAHJOITUKSET KULUTTAJILLE

**Oikeusministeri-
össä valmistel-
laan velkasa-
neerauslakia. Asia tulee
herättämään
velkojen ja
kunniallisesti
elävien
kansalaisten
keskuudessa
vastarintaa. Laki tulee
menemään läpi
eduskunnassa,
vaikka lailla
heikennetäänkin
perustuslaillista
omaisuuden
suoja. Rahasaaminen
on omaisuutta
siinä kuin
kiinteistötkin.
Usein vielä
parempaakin.**

Vakavasti maksuhäiriöisten luku lähentelee 300.000 päätä. Kun huomioidaan perheenjäsenet, tämä joukko edustaa melkoista äänireserviä. Poliitikot ovat oman tulevan etunsa vuoksi erityisen kiinnostuneita

ajamaan tämän väestön osan asiaa parlamentissa. Poliitikohan on henkilö, joka jakaa toisten rahoja toisille ja saa palkkioksi ääniä. Poliitikot puoluekannasta riippumatta ovat aina vaatimassa avustuksia, tukiaisia, tulonsiirtoja ym. ja näin eri laeilla on yleensä tulonjakopoliittinen aspekti.

Tällä hetkellä kuluttajilla on eräpäivän jälkeisiä hoitamattomia velkoja muutamia kymmeniä miljardeja. Ja jos yritysten velat yrityksille vielä laskeaan mukaan, niin jo päätä huimaa. Kansalaisten kymmenistä miljardeista veloista yhä suurempi osa päättyy ruuhkaiseen ja tehotomaan ulosottolaitokseen, joka palauttaa varattomuusestein miljardien edestä oikeuden päätöksiä. Kun vielä huomioidaan kuluttajien vero- ja vakuutusmaksuvelat, niin yli varojensa eläneiden huolettomien ja keyytmielisten henkilöiden itselleen ottamien etuuksien määrä on korkea.

Vero- ja vakuutus-

velka on siinä mielessä kivaa, että ottajan ei tarvitse käydä hattu kourassa pankissa eikä tarvitse mennä oikeuteen haastettuna vastaamaan velvoitteistaan eikä ennen kaikkea tarvitse maksaa tuntevia oikeudenkäyntikulujakaan.

Ylivelkaisuus on yhteiskunnallinen ongelma, joka pitäisi ratkaista toisin kuin anteeksiannolla. Anteeksianto on miellyttävä asia velalliselle, joka palkitsee äänellä pelastajansa. Sellainen poliitikko ei saa riittävää kannatusta, joka sanoo, että velan maksussa on kysymys velvoitteiden tinkimättömästä noudattamisesta. Käsitys velvollisuudentunnosta ja oma-kohtaisesta vastuusta on unohtunut. Massat vaativat etuuksia ja siis ilmaista rahaa jonkun pussista. Olen vakuuttunut, että velkaneerauslaki menee läpi eikä valmistelussa tulla antamaan velkojen kriittisille ja käytännöllisille näemyksille riittävää arvoa, elleivät velkojathot pontevasti tuo

esiin lain tuomia tosiasiallisia vaikutuksia.

Jos muuten kansanedustajissa olisi taloudellista vastuuta, niin budjetissa ei olisi kymmenten miljardien aukkoa. Budjettivajeen vuodelle 1992 ennustetaan nousevan yli 40 miljardin. Näin ollen lain läpimeno on olemassa suotuisat edellytykset. Hoitamattomat velat jäävät toisten maksettavaksi. Kun yritysten on pakko vyöryttää luottotappiot hintoihin, niin todellinen maksaja on tavallinen ahkera, kunniallinen, vanhat arvot omaava, kiltti ja kuuliainen kansalainen. Kuluttajien hiljainen enemmistö on siis solidaarisessa vastuussa yhä kasvavasta leväperäisten joukosta.

Ylivelkaisuus on itsekurin puutetta

Velkaneerauskeskustelussa on unohdettu totuus siitä, että kukaan ei ole ylivelkainen omaa syyttään. Velkaisuus on itse hankittu olotila, johon ei jouduta kuten sairauteen tai onnettomuuteen. Pään silytyksen ja pajaamisen asemesta mieluummin siis raippaa. Ylivelkaisuudessa on viime kädessä kysymys heikosta ihmisluonteesta ja itsekurin puutteesta.

Neljännesvuosisadan jatkunut tunne yhteiskunnan kaikkivoivasta vastuusta ja talouden jatkuvasta kasvusta on tuhonnut henkilökohtaisen vastuun käsitteen. Nuorella polvella on vaikeinta. Heiltä puuttu kotikasvatus velan hirveydestä. Vanhat kansakoulun sivistyksen varaan jääneet ovat osanneet yhtälön me-

not eivät saa olla tuloja suuremmat, mutta juppikauden taskulaskimet ja mikrot eivät tunne näin yksinkertaista asiaa. Ihmiset haluavat ja himoitsevat uutta ja uutta, vaikkei kykyä niiden maksuun olisikaan eikä todellista tarvetakaan.

Ihminen elää halutessaan pienilläkin tuloilla, mutta se vaatii sopeutumista. Kulutusveloissa on kyse itseasiassa syömisveloista. On ostettu kaikenmaailman tarpeetonta krääsää ja ylläpidetty kulissia pärjäämisestä mainosten malliin. Pitäisi olla oma itsensä ja elää varojensa mukaan. Kouluissakin voisi opettaa enemimän kotitaloutta ja vaatehuoltoa. Valmisruokien asemesta voi kokata kotona itse menestyksellä. Perheenisäkin voisi kappakkaillaan asemesta survoa kädet kyynärpäitä myöten leipä- ja pullataikinaan lastensa kanssa, jolloin muuten avioerotkin vähenisivät ja lapsetkin oppisivat käytännöllisiksi.

Kun rahat loppuvat, loppuu rakkauskin. Raha ratkaisee monessa. Siksi kulutuksessa pitäisi olla ylen harkitsevainen. Toivottavasti yleinen lama-aika opettaisi parsinneulan käytön ja pikkunikkarin taidot. Entisvanhaan oli taloudellisesti ahdasta. Avioerotkin olivat vähäisempiä, kun oli pakko ponnistella lastensa elättämiseksi ilman turhia yhteiskunnan apuja. Sosiaalihuolto on pilannut ihmisten omavastuisuuden. Ihmisten ei ole tarvinnut tyytyä työttömyyskorvauksiin eikä päivärahoihin, kun ennakoivaa toimeentulotukea on saanut

sen verran, kun on iljennyt mouruta.

Siksipä nousukautenaikin oli sadantuhannen työttömän vakiojoukko, jolle ei kelvannut mikään työ, kun joutenolosta sai paremman yhteistulon kuin työssäkään. Olisi kiintoisaa nähdä sosiaalitäien vuosittain jakamien rahojen määrät. Joka tapauksessa ne ovat miljardeja.

Ylivelkaiset ottava ilmaiset tavarat kaupasta ja rahaa sosiaali- toimistosta

Ylivelkaiset ovat moniongelmaisia ja monen viraston asiakkaita. Poliisi, sosiaalivirasto ja oikeuslaitos ovat tuttuja. Kysymys on siis eräänlaisesta käytöshäiriöisyydestä ja pahantapaisuudesta. Sosiaalivirastosta on saanut rahat puhelin- ja sähkölaskuun, vuokraan ja yhtiövastikkeeseen, televisioluopaan, yhden sanomalehden tilausmaksuun, kohtuullisiin korkomenoihin, sakkoihin ja muutenkin kahisevaa on annettu.

Systeeminä on ollut se, että täällä pärjäävät pummit, paikalliset ja pohatat. Ylivelkaiset ovat tällaisia pummaajia, jotka os-

tavat ja ostavat uutta ja uutta uudesta paikasta, kun entisestä ei saa enää velaksi. Varakaallakin on jotakin häpyä tekonsa moittitavuudesta, kun hän salaa näpistää taskuunsa usein yöaikaan. Mutta velkaveijari on jo niin karautunut sekä poliisia että ulosottomiehiä pelkäämätön, että hän kasaa tavaraa kassit täyteen ja pyytää lähettämään laskun tietoisena siitä, että entisiäkään ei ole pystynyt maksamaan eikä oikeastaan halunnutkaan.

Miksi siis tällaisia petkuttajia pitäisi arvahtaa ylensyömisestä? Selvää petostahan se on, että ostaa velaksi salaten maksukyvyttömyyden, mutta petostuomion saanti oikeudesta on vaivalloista. Syytettyä palkataan avustamaan valtion varoin vahvaan liituraihan verhoutunut ammattilainen sanelijaksi, joka selittää asiat parhain päin. Lopputulos on se, että tämä vääryyden puoltaja on kostunut muutaman tonnin palkinnon ja myyjä on yhtä köyhä kuin ennenkin. Rangastuskäytäntöä sietäisi koventaa ja panna ohjenuoraksi lakiin, että ulosotossa todetun varattomuuden jälkeinen velaksiosto olisi aina petosta selittelyistä huolimatta.

Ulosotossa varattomaksi todettuja on paljon, ja lisää vain tulee. Oikeammin pitäisi puhua ulosotossa itsensä varattomaksi ilmoittaneista, sillä monella on pankissa rahaa ja muutakin omaisuutta on muiden nimissä. Ulosotto on nyt toki tukossa, mutta aiemminkin on riittänyt ulosottomiehen moraalista riippuen

pelkkä opastava kysymys "eihän sinulla ole mitään omaisuutta".

Ulosottovelalliset ovat erittäin kovia valehtelemään. Takana on kiero, ahne, sairaaloloinen ja rikollinen mieli siitä, että tavara pitää saada ilmaiseksi. He ovat oppineet, että niskoittamalla ja kiemurtelemalla saa tavarat helposti ilmaiseksi. Monelta puuttuu käsitys siitä, että velaksiosto on periaatteessa kauppaa eikä lahjaksisaantia.

Kansalaisten moraalitapaus rapistuu valtion ja eräiden muiden julkisten tahojen esimerkiksi. Devalvaationäytelmä opetti, että valhelehdellä saa. Kun muistetaan vielä Wärtsilä Marinet, KOP:n ja Postipankin sekavat selitykset Kouri-kauppoissa ynnä monet muut julkisen sanan palstoilla kerrotut pörssiyritysten ynnä muiden suuret kuplat, niin ei ole ihme, että kansalaisetkin katsovat oikeudekseen viettää hulvatonta elämää. Pankkien harjoittama rahan kylväminen ilman harkintaa on vain ajanut ihmisiä ahdinkoon.

Ylivelkaisuus myös kauppiaiden anteliaisuutta

Ylivelkaantumisesta saa syyttää erityisesti Suomen Pankkia ja pankkeja yleensäkin. Kun löysää rahaa jaettiin kaikille halukkaille, niin tottahan ilmainen raha vetää kuin mehiläisiä hunajaan. Rahan tulviminen markkinoille nosti hinnat pilviin. Pankkia johtivat todellisuudessa markkinapäälliköt jalat tukevasti ilmassa. Perintämiesten näkemyksille suorastaan

naurettiin. Pankkirinkin pitäisi ajatella sitä, että "millähän se tämäkin poloinen velkansa maksaa tosipaikan tullen".

Näin se on muillakin velksimyyjillä. Pitäisi aina muistaa pahin mahdollinen tilanne. Ylivelkaantumisesta saa syyttää myös kauppiaita itseään. Kukaanhan ei saa tavaraa velaksi, ellei toinen sitä anna. Pankit tyrkyttivät rahaa räikeästi ilmoituksilla, vaikka rahan olisi luullut käyvän kaupaksi ilman kiihottamistakin.

Postiluukuista tulvii jos jonkinmoista erikoistarjousta. Kauppiat ovat liian sinisilmäisiä velksimyyntissä. He uskovat puheita ja lupauksia. Kenellä ei ole rahaa taskussa muutamaa satasta, niin ei hänellä ole myöhemminkään. Jos haluaa välttämättä tehdä luottotappion, niin samahan se olisi antaa rahat suoraan kassasta lahjoituksena, jolloin ehkä välttyisi liikevaihtoveroltakin.

Kulutustavaroita ei pitäisi myydä lainkaan velaksi. Kun ne on syöty tai muuten kuluttaen käytetty, ne ovat kadonneet. Velksimyyntiä ei toki aivan voi välttääkään, mutta voisi kuitenkin asettaa jonkinlaisen alarajan, vaikka viiteen tonniin, jonka alla olevia ostoksia myydään vain välitöntä käteismaksua vastaan. Muutaman satasen ja tonnin laskujen perintä on turhautavaa.

Arvokkaampi velkaesine voisi olla myöhemmin ulosoton kohteena ja sen kätköä vaimon valhenimiin voisi seurata. Myöskin se voisi olla osamaksun kohteena ja

omistuksen pidätyksellä. Tällaiset syötävät ja helposti hävitettävät pikkuesineet pitäisi jättää yksin käteiskaupan varaan siten, että tavara luovutetaan samanaikaista käteismaksua vastaan sekä luovutaan käteislaskutuksesta. Lasku on aina lasku ja kaupan lopputulos epävarmaa. Ylensä liikaa kuluttajia uskovat kauppiat ovat jossakin vaiheessa entisiä kauppiaita.

Konkurssipesien hoidossa olen seurannut saatavalistoja. Samat tututhan ne pyörivät joka paikassa. On ostettu velaksi sementtiä, puuta, rautaa, kodinkoneita, ruokaa, matkoja ynnä muuta. Kauppiat ovat unohtaneet sen, että perintä alkaa jo ennen myyntiä.

Asiakkaiden valinta on menestyvän yrittäjän salaisuus. Velkaisten kanssa seurustelu tekee itsestäänkin velkaisen, kun heitä uskoo ja heille myy. Liike-elämässä ja varsinkin perinässä sääli on sairautta. Jos joku erehtyy uskomaan velallista ja joustaa, niin kohta huomaa tulleensa pahemman kerran petkutetuksi. Armonaikaa kinuavat velalliset jättävät sanomattansa, että he ovat velkaa muillekin ja muil-

lekin on luvattu samanlaista aikomusta.

Ei velkaneuvoja, vaan reippaita ulosottomiehiä

Kulutusvelkaiset eivät tarvitse armoa. Yhteisvastuukeräys kauppiaksi takuusäätiötä puheen takauksesta. Sannottiin ettei oikeastaan ole tarkoitus maksaa toisten velkoja. Puheet ovat hyväuskoisten ihmisten petkuttamista, sillä takuu on vastuuta toisen velan ottamisesta.

Ylensä tarkoitus on auttaa vankilasta palaavia. Se ei onnistu. Oikeudet ovat jo kohtuullisesti tuominneet vahingonkorvauksia eikä asianomistajat saa sitä vähäistäkään, jos kirkko alkaa vielä hössöttää välissä. Entisiltä vangeilta puuttuu maksukyky ja ennen kaikkea maksuhalu. Heistäkin on toivoa saada kunnan kansalaisia vasta sitten, kun he omakohtaisella työllään sovittavat asianomistajalle korvaukset.

En ole kuullutkaan rosvosta, joka linna-reissun jälkeen meni sopimaan uhrinsa kanssa vähittäismaksusta. Herkkäuskoinen kirkkoväki uskoo mitä tahansa velkaista ja on yhtenä painostusjoukkona vaatimassa velkasaneerausta. Viisaimpaa kirkkomiehillekin olisi saarnata henkilökohtaista vastuuta, protestanttista kuria, ahkeruutta ja yksinkertaista elämää.

Kulutusvelkaiset ovat siipiveikkoja. Tokihan keräysvaroilla joku hyväntahtoinen silmäänpantava virkailija saa elantonsa helposti, mutta tulok-

set jäävät laihoiksi. Eräissä paikoissa on jo perustettu vapaaehtoisia ylivelkaisten neuvonta-asemia. Väitetään ainakin näin alussa, että olisi saatu hyviä tuloksia. Parin vuoden päästä voitaneen jo todeta, että he ovat repsahaneet takaisin velkaostoihin.

Saneerauslaki toisi kunnalliset velkaneuvojat, mikä on rahojen haaskausta, kun kuntasektorilta pitäisi potkia muutenkin kymmeniä tuhansia joutilaita virkamiehiä pois. Kyllä ihmisen pitää itse yrittää keksiä keinot velkaisuuteensa. Kulutus-tottumuksia on muutettava ja menot on sopeutettava tuloihin.

Yksinkertaisten totuuksien opettamiseen tuskin tarvitaan erillisvirkamiehiä, vaan aitoa hätää tunteva velkainen voi kylä kysäistä neuvoa aivan ilmaiseksi pankinjohtajalta, sosiaalivirkailijalta, ulosottomieheltä, poliisilta ja keltä tahansa säntillistä, kurinalaista elämää viettävältä. Ja jos ylpeys antaa myöten, voi marssia jonkun omassa kodissaan asuvan vanhuksen luokse ja kysäistä elämän ohjetta. Nämä sotaveteraanit ovat omin käsin hankkineet talonsa ja omaisuutensa pahemmin velkaantumatta. Heillä kun on ollut tais-telutahtoa ja itsenäistä ajattelua olla uskomatta vaikeissakaan oloissa vihollisen suit-sutusta paremmasta huomisesta.

Ka uppiaiden mainokset ovat juuri samanlaisia houkutuksia luovuttaa rahat tyhjänpäiväiseen tavaraan ja ruveta tavarain ja velan orjuuteen. Kulutusvelkaisuus ei ole suinkaan ongelma näille velallisille, vaan

velkojille. Tätäkään lain puuhaajat eivät ole huomanneet. On turhaa silmänlumetta puhua velkataakasta, kun sitä todellisuudessa ei ole. Nimittäin meillähän toimii jo käytännössä anteeksianto oikein viranomaisvahvisteisesti. Ulosotossa varattomaksi toteaminen johtaa siihen, että myöhemminkin katsotaan vanhoja rekisteritietoja ja leima lätkäistään papereihin asiaa kummemmin tutkimatta. Velkoja on tyytyväinen ja saa luottotappion kirjanpitoonsa. Harva velkoja enää vuosien päästä kaivelee papereitaan.

Ulosotossa varattomiksi todetuille ei saisikaan antaa lain-tasoista anteeksiantoa, koska se johtaa siihen, että anteeksiantoa vain käytetään hyväksi ja tehdään lisää velkaostoksia. Ulosotollinen anteeksianto riittääköön. Velkojen häpeä olkoon se, että menee myymään ulosotossa varattomaksi todetulle tai monimaksuhäiriöiselle.

Velkasaneeraus on alennuksen antoa tavaran hintaan oikeuden päätöksellä

Velkojat voisivat omilla toimillaan ehkäistä itselleen tulevaa luottotappiovahinkoa käyttämällä hyväksien tehokkaasti Suomen Asiakastieto Oy:n rekisteriä. Ja vaikka rekisteriä ei lukisikaan, niin käytännöllinen silmä luulisi sanovan riskiostajasta.

Tyypillinen maksuhäirikköhän on kaupungissa asuva, ruumiillista työtä tekevä

vuokralla asuva nuorehko mies, jolla elomenee viihteeksi. Kassalla voisi vähän katsella pitempään sekä ottaa selvää tarkempanaan. Sanoohan sen jo terve vaistokin, että tällaisella tyypillä ei ole yön vanhaa satasta. Hänellä on sitä vastoin enemmän satunnaisia työsuhteita sekä satunnaisia heiloja että yhteiskunnan huollon varassa olevia yksinäisiä lapsia.

Kauppiat ovat hyvinä aikoina myyneet liikaa velaksi. Aika kirii ja entistä enemmän tulee luottotappioita. Työttömyyden varjolla ei pidä antaa anteeksiantoa kenellekään oikeuden päätöksellä. Ihmisen pitäisi osata harkita ja ennakoida maksukykynsä pahan päivän varalta. Oikeuden antama huojennus merkitsee tosiasiallisesti vakavaa puuttumista kahden partin sopimukseen. Huojennus merkitsee sitä, että valtio antaa tavaraa alennuksen eikä myyjä, jonka rahoilla riskipeliä on pelattu.

Jos velkainen on rehellinen ja vastuuntuntoinen, niin hän yllättävän maksu-teen ilmaantuessa ottaa heti yhteyttä velkojaansa ja kertoo tosiasiat. Mutta näinhän tapahtuu vain hyvin, hyvin harvoin. Yhdessä katsomalla voidaan etsiä ratkaisua ja antaa alennusta sekä maksupidenystä.

Velalliset heittäytyvät yleensä välinpitämättömiksi eivätkä maksa edes lyhennystä. Epäsäännöllinenkin ja pienikin rahakerä silloin tällöin velkojalle viestisi maksuhalusta, mutta tätä vähäistäkään elettä ei juuri tapaa. Tilapäiseen vaikeuteen jou-

tunut ja velkaan langennut ottakoon yhteyttä velkojiinsa sekä pitäköön yhteispalaverin. Siihen ei tarvita ylimääräisiä virkamiehiä. Ja jos oikeus siten vahvistaisi maksusuunnitelman saneerauslain mukaisesti, niin lipsumisen ja uuden velan teon pitäisi rauetta saneeraus.

Perinnässäkin tehdään paljon suunnitelmia, mutta pari ensimmäistä erää pelaa ja sitten se repsahtaa. Veropuolella suunnitelmat onnistuvat vielä vähemmän ja uudet veroerät jäävät maksamatta velkapatin vain kasvaessa.

Luotomiehet ry:n opintomatka Saksaan !

Ylivelkaisuutta voitaisiin siis karsia kauppiaiden tehostuneella luottotietojen hyväksikäytöllä, asiakasvalinnalla, välittömään käteiskauppaan siirtymisellä tietyissä tavara-ryhdykkeissä sekä luottosuhteen katkaisulla häiriöiden ilmaantuessa.

Täytäntöönpanoa ja perintää tulisi tehostaa muutenkin. Kun asiat lähetetään ulosottoon, niin ulosottomiehen verkkaisuutta pitäisi valvoa. Saamattomia ulosottomiehiä pitäisi uhata henkilökohtaisella va-

hingonkorvausvastuulla. Velallisetkin säpsähtäisivät ajoissa, kun ulosottomies hyökkäisi heti alussa rehvakkaasti ajaen ulosmitattavan henkilöauton parempine kodinkoneineen voutin varastoon odottamaan pikaista maksua.

Mutta eiväthän nämä ulosottomiehet monastikan saa isompaa aikaiseksi. He lähettelevät lappujaan, mutta uhkailuja ei panna toteen. Heti alussa olemalla tomera, saa velalliset säikähtämään. Mutta kun velallinen tottuu asioimaan ja oppii tuntemaan ulosottoapulaisen, ettei se niin paha olekaan, se viimeinenkin maksuhalu hiipuu.

Samaten on turha ulosmitata ylikiinnitettyjä taloja. Pitää ulosmitata haltuun heti otettavaa irtainta, joka kipeästi koskee velallista. Silloin se panee velallisessa liikettä niveliin. Ulosottomiesten tulisi lopettaa turha selitysten kuuntelu. Jos rahat eivät tule kuukauden parin kuluessa, niin huutokauppa käyntiin. Hätäntyneet velalliset kaivaisivat rahat.

Kiinteistöhuutokaupoissa komeilee velallisen nimi. Irtaimen huutokauppoihin pitäisi myös panna nimilistat. Se edistäisi perintää ja estäisi ylivelkaantumista. Konkurssejakaan ei juuri tarvittaisi, jos ulosotto kykenisi hoitamaan tehtävät. Muutamassa paikassa on tosi reippaita ulosottomiehiä, joilta homma hoituu. Hoituvuus on luonteesta kiinni. Näinhän se on vastavasti velkaantuneisuuskin.

Kauppiallakin tu-

lisi luetuksi päivän huutokauppalistan nimiä paremmin kuin Asiakastiedon opuksia. Eikä muuten haittaisi vaikka kunnan virastossa voisi käydä lukemassa listoja joista ilmenisi erilaisten sosiaaliapujen saajat. Niitäkin turhaan salaillaan. Pitäisi ottaa ohjenuoraksi se, että julkisen vallan antamat rahasuoritukset ovat myös julkisia joka suhteessa.

Sosiaalipuoli on ollut hirveä rahanhaaskaaja. Suurtyöttömyys ja valtion köyhtyminen toivottavasti tuo saksalaiset asenteet. Radioesitelmässä kerrottiin kuinka Saksassa hädän hetkellä saa rahaa sosiaalivirastosta, mutta sen joutuu maksamaan takaisin pikkukorolla. Saksassa ei hyväksytä ilmaisia lahjoja, vaan kunkin on elätettävä itsensä. Se olisi hyvä periaate meillekin. Olisi muuten mukava saada laajemmin perehtyä saksalaiseen perintään ja luotonvalvontaan. Luottomiehet voisivat tehdä retken Saksaan opintomatkalle.

Ylivelkaantumisen estämiseksi takauslakeihin muutoksia

Takaajat ovat joutumassa liemeen. Sannonnan mukaan "ken ottaa taatakseen, ottaa maksaakseen". Pankit ovat ottaneet takaajiksi suuriin asioihin vähävaraisia. Takaajalla saattaa olla sosiaalisia paineita panna nimensä sellaisiin vastuisiin, joista hän ei voi selvitä. Takuunottajalta vaadittaisiin pelisilmää ja ryhtiä eikä saisi takaa-jakandidaattia panna vastuuseen sellaises-

ta, jonka täyttäminen on myöhemmin mahdollonta ja vastuunsi-toutumishetkelläkin kohtuutonta hänen hetkisiin varoihin nähden. Takuun määrä ei saisi ylittää tiettyä määrää takaajan hetkisisistä varoista. Takausten maksettaisiin helpommin, kun se olisi kohtuullinen eikä raunioittaisi takaajan taloutta.

Pankinjohtajan tulisi tuntea vastuuta, jos vaikkakin taattava itse olisi valmis suihkaisemaan nimensä satojen tuhansien papereihin. On niin paljon surkeita tapauksia, joissa takaajalta on mennyt kaikki omaisuus asuntoineen ja kaikkineen sekä loppuiksi on jäänyt vielä maksettavaa. On outoa, että työttömiä yksinhuoltajajäitejä on kelpuutettu satojen tuhansien markkojen takuisiin.

Vastuun rajaksi pitäisi riittää asunnon myyntirahat ja loput antaa käytännössä anteeksi. Takuujärjestelmää pitäisi kehittää reaalityön suuntaan siten, että takaajan pitäisi antaa reaali-pantti eikä pelkkää nimeä enää hyväksyttäisi. Asia pitäisi vielä olla niin, että jos reaali-pantista ei saada kaikkea velkaa, loppu jäisi luottotajan

tappioksi, kun on arvioinut takuudet väärin.

Saneerauslaki luo hullun tilanteen, jos päävelallinen saa anteeksi, mutta takaaja maksaa hänenkin puolestaan. Takaajakin kohtaan olisi reilua se, että hän etukäteen tietää, mikä omaisuusesine lähtee, jos päävelallinen ei maksa. Epämääräisistä nimivakuuksista pitäisi päästä ja suorastaan saisi vaikka kieltäkin lailla.

Ylivelkaantumista voitaisiin estää siis takaajalle asetettavilla vähimmäisvaatimuksilla. Päävelallinenkaan ei saisi velkaa, kun kaikkia ei hyväksyttäisi takuumiehiksi. Takuumieskin saisi turvaa vastaisen varalle, kun hänen vastuukykynsä etukäteen harkittaisiin häneltä otettavine turvaavine vakuuksineen siten, että hänelle jäisi myös elämisen mahdollisuus vastuiden kaatuessa maksuun.

Luotontyrkyttäjänkin pitäisi olla sosiaalisesti vastuullinen. Liiallisella luototuksella hänkin tekee viime kädessä vahinkoa itselleen. Kahden asunnon loukkuun tipah-taneet ovat surkeassa jamassa. Hekin lähtivät ahnehtimaan parempaa ja voittoja, vaikka isoissa investoinneissa pitäisi olla varovainen. Pankki-vetoiset kiinteistöväli-tysliikkeet tietenkin puhuivat seireenien kielellä, mutta harkitsevaisen asunnontarvitsijan pitäisi osata erottaa markkina-miesten houkutukset omasta rajallisesta maksukyvyistä. Vanhan oikeusohjeen mukaan "huonoa harkintaa, ei tule suojata".

Asuntovelalliset ovat osin myös yhteis-

kunnan politiikan uhreja. Vallalla ollut ka-depolitiikka hävitti ennen hyvin toimineet vuokra-asuntomarkkinat. Oli pakko ostaa oma asunto kalliilla velalla. Asuntoa ei voi ostaa ilman velkaa. Tällainen on hyväksyttävää investointivelkaa erotettuna maksuhäirikköjen kulu-tusveloista.

Omakotirakentajat näyttävät usein olevan maksuhäiriköitä, kun he rakentavat tuloihinsa nähden liian hylpean talon. Ostetaan mitä tahansa hienoa velaksi, vaikka vaatimattomampikin kelpaisi. Korkeat perintäkulut tekevät talosta entistä kalliimman. Väärältä tuntuu, että talon rakennusvelkoja pitäisi antaa anteeksi. Paremminkin talo pitäisi laittaa myyntiin maksuvaikeuksien ilmaantua ja rahat jakaa talon rakennustalkoisiin osallistuneille velkojille. Jos velkaa vielä jäisi myymisen jälkeen, se voisi jäädä velkojan murheeksi, mitäpä on myynyt velaksi riskillä. Kauppi-aat tyrkyttävät velkattavaraa liian löysästi. Riittävät luottotappiot opettavat myös myyjiä varovaisuuteen.

Asuntovelkaiset sosiaalinen ongelma

Kahden asunnon loukkuun joutuivat etupäässä riittävää elämän kokemusta omaamattomat nuoret. Panemalla kummankin asunnon myyntiin pitäisi yrittää selvitä. Jos asunnoista ei saisi enää velkojen määrää, niin pankkien pitäisi tyytyä pantteina olevien asuntojen hintaan. Mitä veloista jäisi saamatta, se jäisi rahoit-

tajien tappioksi. Itse-
hän ne ovat hyväksy-
neet asunnot satapro-
senttiseksi vakuudek-
si.

Siksi onkin turhaa
kiusata sinisilmäistä
ja markkinoiden höy-
näyttämää ihmistä
enää jälkikäteen sato-
jen tuhansien mark-
kojen maksuilla, jotka
suistavat elämänus-
kon. Vaikeus on vain
se, että pohjoismaiden
tapaan Suomenkin
pankit ovat menettä-
neet kannattavuut-
taan konkurssien par-
taalle.

Pankit pitivät
markkinakohteinaan
nuoria, jotka tahallaan
velkaannutettiin yli
vastuukyvyn. 18-vuo-
den ikä ei takaa kyp-
syneisyyttä raha-asioi-
den hoitoon. Opiske-
lijat mouruavat lisää
opintolainaa. Ei mi-
tään lisäetuksia enää
heillekään. Asuntoloi-
den pihat komeilevat
autoista ja boksit ovat
täynnä kodinkoneita
ym. Ja sitten men-
nään vielä opiskelija-
na avioonkin ja teh-
dään lapsia velan kes-
kelle. Holtitonta peliä
kaikin puolin.

Monet monilapsi-
set ovat rakentaneet
pankkilainalla talon ja
ovat sen lisäksi teh-
neet monenmoista vel-
kaa, mutta ulosoton
suojarajat ja ylikiinni-
tetty talo estävät peri-
misen. Lapsiakaan ei
pitäisi hankkia ennen

muiden velkavastui-
den hoitamista. Asun-
tovelkaisten talot pi-
täisi panna myyntiin
väkipakolla. Sitä en-
nen pitäisi vuokra-
markkinat saada toi-
mimaan sääntelyn
purkamisella. Vuok-
ra-asuminen on yleis-
tä lännessä.

Ylivelkaisuuden
poistamiseksi tarvit-
taisiin paljon asentei-
den muuttamista. Val-
tion byrokratiaa tulon-
siirtoineen pitäisi ro-
muttaa ja panna asiat
uuteen uskoon. Ihmi-
set tulisi saada tunte-
maan omakohtaista
vastuuta. Kulutustot-
tumuksia pitäisi
muuttaa. Tarvitaan
sekä henkilökohtaisia
elämänmuutoksia että
poliittisia muutoksia.
Velaksi eläminen on
saatava loppumaan.
Samaten yhteiskun-
nan kustannuksella
eläminen on saatava
tiukkoihin aisoihin.

Ylivelkaantumisen
estäminen vaatii val-
lankumouksellisia a-
senteita. Siinä tarvi-
taan kokonaan muuta
lainsäädäntöä kuin
esitettyä velkasane-
rauslakia. Saneeraus-
ta voidaan tehdä niin
monella tavalla. Jos
saneeraus toteutetaan
vain pääoman lyhen-
nyksin, ei maksaja saa
korkovähennystä
kään. Korkoja mak-
samalla tulisi vähen-
nyksin ja valtiokin jou-
tuisi saneeraustalkoi-
den maksumieheksi.
Valtio on ylivelkaisu-
uteen myös syyllinen.

Uusia ajatuksia velka- saneeraukseen

Maksuhäiriöiden mää-
rää vain kasvaa. Ilmai-
nen tavarahan kelpaa
asiakkaille. Jos asi-
akkaat eivät osaa en-
nakoida maksukyvyt-
tömyyttään, niin
kauppiain luoton-

valvonnan pitäisi näh-
dä ajan merkit. Luot-
ton valvonnan pitää
tehostaa toimintaansa
ja estää luottotappioita.
On asetettava luot-
torajat, joiden ylittä-
minen olisi sallittua
vain tietyn päällikön
henkilökohtaisella
pääöksellä. Vakuu-
den vaatimista ei saa
unohtaa. Näin tieto-
koneaikana luulisi voi-
tavan saada ATK:t
piippaamaan ja vilkut-
tamaan punaista va-
loa, kun sinne syöte-
tään tietyn henkilön
tiedot ja velkatilauk-
set.

Yksityishenkilöi-
den velkaantumisen
estäminen on riippu-
vainen kauppiain ja
pankkien asenteista.
Anteeksiannot voi-
daan jättää velkojille
kuluttajien ylensyön-
neistä. Luottotappios-
ta pitää ottaa vaarin ja
seuraavalla kerralla
pitää olla varovaisem-
pi sekä pidättyvämpi.

Työttömäksi nyt
äkillisesti joutuneiden
on vaikea alkuun su-
pistaa kulutustottu-
mustaan, joten mak-
suhäiriköitä tulee li-
sää. Siksi kulutus-
kaupassa on palatta-
va vanhaan välittö-
mään käteiskaup-
paan, jolloin luottotap-
pio on mahdoton. Ra-
hattomia varten olkoot
pankit ja sosiaaliviras-
tot. Ennen osuuskau-
panhoitajat joutuivat
palkastaan maksa-
maan luottotappio-

myynnit. Henkilökun-
taa on kasvatettava
omakohtaiseen vas-
tuuseen. Myös velkakauppa yri-
tykseltä yritykselle
joutuu talouden taan-
tuessa yleisen sane-
rauksen kohteeksi.
Velkasaneerauslakiin
saisi ottaa säännökset
konkurssin tehneiden
kommandiitti-yhtiöi-
den ja avoimien yhti-
öiden yhtiömiesten
konkurssin jälkeisistä
vastuista. Yhtiömie-
het ovat yleensä mil-
joonien vastuissa mu-
kana eikä heillä ole
käytännössä enää
mahdollisuuksia vas-
tata edes koroista.
Elämä on mennyttä
ja henkilökohtainen
omaisuus samaten.
Palkkatyöhön yrittä-
jästä ei yleensä ole.
Ulosottomiehen pelko
ajaa yrittäjän perus-
tamaan yrityksen tois-
ten nimiin, josta tulee
vain vilpin ja kartte-
lun piirileikkiä.

Yritykset ovat myy-
neet velkaa tällaisille
yrityksille ja siis tietä-
vät kaupan riskiluon-
teisuuden.

Konkurssseja hoita-
essani olen tavannut
näiden joukosta myös
aitoa vastuuntunnet-
ta tuntevia yhtiömie-
hiä, jotka eivät kuiten-
kaan kykene koskaan
selviytymään vastuis-
taan. Voitaisiin aja-
tella, että tällaisille
vastuullisille tulisi
osittainen anteeksi-
anto. Henkilökohtainen
vastuu jäisi konkurssin
jälkeen vain tapah-
tuneiden yksityisotto-
jen rahamäärään.
Tämä olisi reilua siinä
mielessä, että velkojil-
ta syödyt rahat joutui-
si maksamaan takai-
sin.

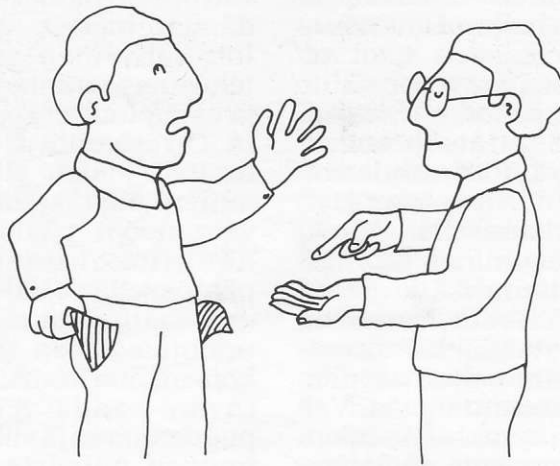
Moni vastuunalai-
nen yhtiömiestä on
ajanut muskeliveneil-
lä sekä muutenkin
humpuuttanut rahaa
ylenmääräiseen elämi-
seen. Jos konkurssi

raukeaisi varattomana, vastuu olisi kuten tähänkin asti. Täydellisessä konkurssissa joutuisi maksamaan yksityiseen riskittömään kulutukseen otetut rahat, mutta riskinalaisissa operaatioissa menetetyt rahat jäisivät velkojien tappioksi.

Uudistuksessa toteutuisi ajatus, jonka mukaan kaikkien on elätettävä itsensä. Tällöin henkilökohtaisen vastuun määrä jäisi kohtuulliseksi ja ylenkyöjät joutuisivat suurempaan vastuuseen kuin muuten vain epäonnistuneet yrittäjät.

Synkät ajat edessä

Suurtyöttömyys, vientikaupan vaikeudet, devalvaatio, veronkorotukset, nollatupo ym. pienentävät osto-voimaa. Vuoden 1992

budjetin ennakoitu yli 40 miljardin vaje painee asioita enemmän sekaisin. Rahattomia ostajia tulee entistä enemmän. Ihmiset eivät osaa radikaalilla tavalla supistaa ja muuttaa kulutustotumuksiaan. Mainok-

set, joiden määrä näyttää laman vuoksi lisääntyneen, houkuttelevat heikkoja ostajia päättämään kaupoista nyt. Laman kourissa kamppaleva kauppa tavallaan kerjää itselleen luottotappioita mainonnalla,

ellei se tee jyrkkää linjausta luottomyynnissä.

Nykyihmisten maksumoraali on olematon. Ulosotto on nytkin liian hampauton. Nytkin velalliset ovat käyneet röyhkeiksi ja avoimesti kyselevät velkasaneerauslaista. Viesti on selvä, ettei haluta maksaa, kun tiedetään, että tarpeeksi velkaantumalla saa anteeksiannon. Ylivelkainen on kuitenkin saanut kulutushyödykkeet ja yhteiskunta on sallimassa tällaista toisten siivellä elämistä. Ei ole ihme, että maksukykyiset puolestaan ärsyyntyvät ja alkavat keksiä keinoja kartella veroja. Miksi maksaa veroja systeemille, joka lain voimalla yrittää hämärtää käsityksen oikeasta ja väärästä?

PERINTÄPISTE

Leasing- ja osamaksusaatavien perintään erikoistunut perintätoimisto

- oikeudenkäynnit
- osamaksutilitykset
- takaisinhakupalvelut
- realisoinnit
- jälkiperintä
- tiedoksiannot ulkomaille

Perintäpiste Oy
PL 25
00511 HELSINKI
Puh. 90-70018001
Fax 90-7014400

VISA

Visa käy siellä missä sinäkin.

Luottolinkki

LUOTTOMIEHET - KREDITMÄNNEN R.Y.:N JÄSENLEHTI

Julkaisija

Julkaisija: Luottomiehet -
Kreditmännens r.y.
Osoite: PL 891, 00101 Helsinki

Toimitus

Päätoimittaja: Pertti Nykänen
Puhelin: 90-1511

Ilmoitukset

Yhteyshenkilö: Jorma Tähtinen
Osoite: Mainosateljee Tähtinen Ky
Vuorimiehenkatu 14 A 13
00140 Helsinki
Puhelin: 90-669 848
Telekopio: 90-666 301

Ilmoitushinnat

Ilmoituskoko Mv
2/1 sivu 3.400 mk
1/1 sivu 2.200 mk
1/2 sivu 1.100 mk
1/4 sivu 900 mk
Kannet: Takakansi: 3.100 mk
2- ja 3-kannet, ei korotusta.
Väri-ilmoitus: Sovitaan erikseen

Tekniset tiedot

Lehden koko: A 4
Painopinta-ala: 210 x 297 mm
Palstojen määrä: 4 kpl
Palstan leveys: 1 p 41 mm, 2 p 87 mm
Rasteritiheys: 45 linjaa/cm
Painomenetelmä: Offset
Aineisto- ja valmius: Paste-up, negatiivifilmi

MEDIATIEDOT 1992

Painopaikka

Painopaikka: Painoseppä Oy
Osoite: Karjalankatu 2
00520 Helsinki
Puhelin: 90-148 6100
Telekopio: 90-148 5127
Yhteyshenkilö: Ari J. Tahvanainen

Maksuosoite

Maksun saaja: Luottomiehet r.y.
Pankkiyhteys: SYP 208918-73866

Reklamaatit

Reklamaatit: Ilmoitusten painoasua
koskevat reklamaatit
7 vrk:n kuluessa lehden
ilmestymisestä kirjallisena.

Peruutukset

Ilmoitusten
peruuttaminen: Viimeistään 14 vrk ennen
aineiston toimituspäivää.

Ilmestymispäivät -92

Nro	Aineisto	Ilmestyy
1/92	05.01.	18.01.
2/92	25.04.	09.05.
3/92	05.09.	19.09.
4/92	21.10.	05.11.

Levikki

Levikki: 820 kpl
Painos: 1.100 kpl

HALLITUS

Puheenjohtaja
Timo Mäki
varatoimitusjohtaja
Perimistoimisto
Contant Oy
puh. (921)270 000

Varapuheenjohtaja
Petri Carpén
luottopäällikkö
Luottokunta
puh. (90) 696 41

Sihteeri
Siru Syrjälä
asiakaspalvelu-
päällikkö
Oy Valitut Palat -
Reader's Digest Ab
puh. (90) 503 4445

Rahastonhoitaja
Seppo Palmu
osastopäällikkö
Korpivaara Oy
puh. (90) 851 81

Kerhomestari
Jaana Uponen
hallintopäällikkö
Suomen Luotonanta-
jain Osuuskunta
puh. (90) 513 711

Varsinainen jäsen
Reijo Aarnio
hallintopäällikkö
Suomen Asiakastieto
Oy
puh. (90) 148 861

Varsinainen jäsen
Pertti Nykänen
yhteyspäällikkö
Eläketurvakeskus
puh. (90) 1511

Varsinainen jäsen
Pentti Toivonen
luottojohtaja
Onninen Oy
puh. (90) 87 551

Varsinainen jäsen
**Anna-Maija
Urpelainen**
osastopäällikkö
Oy Teboil Ab
puh. (90) 618 811

LUOTTOALAN NEUVOTTELUKUNTA

Puheenjohtaja
Timo Mäki
varatoimitusjohtaja
Perimistoimisto
Contant Oy
puh. (921) 270 000

Jäsenet
Tom G. Ahlroos
luottopäällikkö
ABB Asea-Skandia Oy

Lassi Kantola
osastopäällikkö
Suomen Yhdyspank-
ki Oy

Aulis Lindell
toimitusjohtaja
Neste-Liikennepalve-
lut Oy

Mikko Parjanne
toimitusjohtaja
Suomen Asiakastieto
Oy

Jaakko Pohjanpelto
toimitusjohtaja
Perimistoimisto
Lainvoima Oy

Veikko Semi
luottopäällikkö
Oy Stockmann Ab

Risto Suviala
konsulttijohtaja
Perimistoimisto
Contant Oy

Esko Tuovinen
toimitusjohtaja
Suomen Luotonanta-
jain Osuuskunta

TILIN-TARKASTAJAT

Varsinaiset
Pirjo Lahti
toimistopäällikkö
Eläkevakuutus Oy
Ilmarinen

Seija Lehtonen
talousjohtaja
Perheauto Oy

Varalle
Auli Niemi
luotonvalvoja
Siemens Osakeyhtiö

Kimmo Oksa
varatoimitusjohtaja
Hakaniemen Lääkäri-
asema Oy

KOULUTUS- TOIMIKUNTA

Puheenjohtaja
Reijo Aarnio
hallintopäällikkö
Suomen Asiakastieto
Oy

Olli Kivelä
markkinointijohtaja
Tietoperintä Oy

Eero Seppä
rahoituspäällikkö
Aspo Oy

Veijo Laakso
apul.luottopäällikkö
Luottokunta

Risto Suviala
konsulttijohtaja
Perimistoimisto
Contant Oy

Paula Nysten
luottopäällikkö
Onninen Oy

LAKITOIMIKUNTA

Puheenjohtaja
Timo Mäki
varatoimitusjohtaja
Perimistoimisto
Contant Oy

Reijo Aarnio
hallintopäällikkö
Suomen Asiakastieto
Oy

Paavo Hämäläinen
perintälakimies
Tapiola-yhtiöt

Ahti Nuutinen
hallintopäällikkö
Suomen Tilirahoitus
Oy

Matti Riihimäki
luottopäällikkö
Kansallisrahoitus Oy

Markku Riikonen
apul.osastopäällikkö
Eläkevakuutus Oy
Ilmarinen

Antero Teittinen
luottopäällikkö
Osuuskunta EKA-
Yhtymä

ULKOMAAN- TOIMIKUNTA

Puheenjohtaja
Thomas Feodoroff
toimitusjohtaja
Credit-Justitia Oy

Petri Carpén
luottopäällikkö
Luottokunta

Raimo Järvisalo
kehityspäällikkö
Suomen Luotonanta-
jain Osuuskunta

Kaj Lundström
kamreeri
Suomen Yhdyspank-
ki Oy

Pirjo Nurmi
osastopäällikkö
Eurocard Oy

LUOTTOLINKIN TOIMITUS- NEUVOSTO

sivulla 3

TOIMINTA- SUUNNITELMA

29.1.92 Jäsenkoko-
us Katajanokan
Kasinolla Helsingissä

24.3.92 Yritysvierai-
lu ja mahdollisesti
luottoiltamat

19.5.92 Varsinainen
kevätkokous

4.-5.6.92 Fecman
seminaari

15.9.92 Jäsenkoko-
us

30.9.-1.10.92 Luot-
topäivät

3.11.92 Varsinainen
syyskokous

Luottomiesten uudet hallituksen jäsenet

1. Missä yrityksessä työskentelet, tehtäväsi ja taustasi?
2. Toimintasi yhdistyksessä; koska tullut jäseneksi jne.
3. Mitä asioita yhdistyksen tulisi kehittää toiminnassaan ja mitkä ovat alan yleiset kehitystarpeet?
4. Onko luottoalan arvostus riittävä? Ellei, mitkä olisivat keinoja sen kohentamiseen?
5. Mitä ongelmia näet luottoalalla olevan tällä hetkellä?

Siru Syrjälä

1. Työskentelen Oy Valitut Palat - Reader's Digest Ab:ssä asiakaspalvelupäällikkönä. Valitut Palat on osa maailmanlaajuista Reader's Digest Inc. kustannus- ja suoramarkkinointiyritystä. Asiakaspalveluosaston vastualueeseen kuuluvat tilausten ja maksujen käsittely, tuotteiden laskutus- ja perintätoimet sekä palvelu puhelimitse, kirjeitse ja henkilökohtaisesti. Nykyisessä toimessani olen ollut vuodesta 1989. Olen Turun Kauppakorkeakoulun kasvatti ja aiempaa työkokemusta on kertynyt valmistumisestani 1973 lähtien sekä suoraan kulluttajalle että yrityksille suunnatusta markkinoinnista ja asiakaspalvelusta.

2. Yhdistyksen jäseneksi tulin vuonna 1991.

3. Nykyisessä työssäni olen havainnut kansainvälisten kontaktien tuoman hyödyn. Yhdistyksen kansainväliset aktiviteetit ovat avainasemassa ja jäsenkunnan informointi kehityssuunnista voisi olla eräs haaste muutenkin aktiiviselle yhdistyksellemme.

4. Tarve arvostuksen lisäämiseen on aina olemassa. Pitkäjantainen työ mm. koulutukseen panostamalla kantaneet hedelmää luottoalallakin.

5. Nykyaikalaistamme tarkasteltaessa eräs keskeisimpiä ongelmia on kokonaisten toimialojen heikko kannattavuus, joka luonnollisesti on riippuvainen suhdanteista ja maailmanmarkkinoista. Tämä vaikuttaa työttömyyden lisääntymiseen näin ollen jo yksityisen kuluttajankin osto- ja maksukäyttämiseen.

Jaana Uponen

1. Työskentelen Suomen Luotonantajain Osuuskunnassa, entisessä Suomen Luotonantajayhdistyksessä, hallintopäällikkönä. Vastaan talous- ja henkilöstöhallinnosta, sekä markkinoinnista tutkittuja yritysluottotietojamme ulkomaille. Tulin taloon v. -90. Sitä ennen toimin viisi vuotta perintäosaston esimiehenä paperiyhdistyksessä vastaten ulkomaan perinnästä ja luotonvalvonnasta. Vuoden verran toimin myös oman toimen ohella valuuttadealerinä. Koulutukseltani olen kauppatieteiden maisteri.

2. Yhdistyksen rivijäseneksi tulin v. 1990.

3. Yhdistyksen tulisi panostaa markkinointiin ja aktivoida jäseniään kertomaan yhdistyksestä ja sen toiminnasta. Luottoalalla on tulevaisuudessa paneuduttava entistä enemmän kansainvä-

lisiin kauppasääntöihin. Koska olemme muiden Pohjoismaiden kanssa monessa asiassa edelläkävijöitä, esim. viivästyskoron käytössä ja perintäasioissa, meidän tulisi pyrkiä vaikuttamaan lainsäädäntöön nyt kun yhteiseurooppalaisia sääntöjä mietitään.

4. Nykyisessä taloudellisessa tilanteessa luottoalan arvostus ei ole riittävä, vaikka se viime vuosina onkin kasvanut.

Liikeyrityksissä on syytä kiinnittää huomiota luottokuriin ja myynnin ja luotto-osaston yhteistyöhön. Toisaalta yhteistyön luottoalan yritysten ja niitä avustavien luottotieto- ja perimistoi- mistojen välillä tulisi kehittyä nykyistä lähemmäksi.

5. Laman aiheuttamat poikkeuksellisen nopeat taloudelliset muutokset asettavat suuria vaatimuksia luottoalalle, eikä vähiten luottotietotoimistoille, joiden tutkitutkin tiedot vanhenevat tavallista nopeammin.

Anna-Maija Urpelainen

1. Työskentelen öljy-yhtiö Oy Teboil Ab:ssä luotto-osaston osastopäällikkönä. Nykyisessä yksikössä aloitin työskentelyn joulukuussa -84. Yksikkö silloin oli nimeltään

luotonvalvontajaos ja hoiti lähinnä öljy-yhtiömme luottokorttiperintää. Nykyään osaston vastuisiin kuuluu korttiluottojen myöntäminen, luotonvalvonta ja perintä, yhtiön luottotoimintojen valvonta ja ohjaus sekä vuoden -90 syyskuusta myös yhtiön laskutusjärjestelmät. Taus- taltani olen hyvin te- boililainen. Yhtiön pal- velukseen tulin joulu- kuussa -74. Aikaisem- min olen työskennel- lyt lakiasianosastolla sekä henkilöstöhallin- nassa. Peruskoulu- tukseni olen saanut Svenska Handelshög- skolanissa Helsingis- sä. Perheeseeni kuu- luu aviomies ja kaksi lasta.

2. Luottomiesten jäse- neksi liityin muistaak- seni vuoden -85 tie- noilla. Mikään yhdis- tysaktivisti en ole ol- lut. Toimintani rajoit- tuu joihinkin yhdistyk- sen retkiin ja jäsentil- laisuuksiin, joten hal- lituksen jäsenyyseh- dokkuus oli minulle pienuinen yllätys.

3. Pidän erittäin tär- keänä sitä, että luot- toalalla toimiville on saatu aikaiseksi pe- ruskoulutusta Luotto- tutkinnon muodossa. Koulutuksen kehittä- minen edelleen olisi varmasti yksi oleelli- nen avainalue. Luot- totutkinnon suoritta- neille kannattaisi ehkä ajatella myös jonkin- laista ajankohtais- tai jatkokoulutusta. Li-

Siru Syrjälä

säksi kansainväliset yhteydet ja mahdollisen EY-ratkaisun vaikutukset luotto-alaan kiinnostavat. Yhdistys on lisäksi ymmärtääkseni melko tuntematon alan ulkopuolella. Ehkä jonkinlainen profiilin korotus olisi paikallaan.

4. Arvostus riippuu tietysti suuressa määrin meistä itsestämme, mutta myös taloudellisen noususuhdan-teen aikana tapahtunut "luottobuumi" on osaltaan tehnyt alaa julkisemmaksi. Toisaalta oletan, että arvostuksessa on toimi- alakohtaisia eroja ja myös perinteiden mukanaan tuomaa paino- lastia esim. myynnin ja luottopuolen yhteis- toiminnassa.

5. Luottoalan ihmiset painivat varmasti täl- lä hetkellä melkoisen työtaakan kanssa. Ta- loudellinen laskusuh- danne on tietysti kaik- kein polttavin ongel- ma. Lisäksi näen mel- koisena ongelmana li- sääntyvät luottopetos- ketjut, jotka nekin tun- tuvat edustavan omal- la sarallaan melkoista "ammattitaitoa". Yksi- tyisten ihmisten mak- sumoraalin heikenty- minen tuo sek in oman ikävän lisäpiirteensä työskentelyymme. Yk- sityishenkilöiden koh- dalla myös ns. positiiv- isten tietojen rekiste-

Jaana Uponen

röinnin kieltäminen vaikeuttaa huomatta- vasti luottoriskin arvi- ointia. Vakuuskannan arv on laskeminen ja vakuuksien saannin vaikeutuminen hei- kentävät luotonantaji- en asemaa sekä melko terveidenkin yritysten vaikeasti ennakoita- vissa olevat konkurssit lisäävät huomatta- vasti luottotappioris- kiä.

Pentti Toivonen

1. Vuodesta 1970 al- kaen olen ollut Onni- nen Oy:n palvelukses- sa. Aloitin Onnisen Tampereen yksikön konttoripäällikkönä. Jatkoisin hallintojohtajana, josta siirryin 1986 Helsingin piiri- konttorin hallintojohtajaksi. Tämä työ vaihtui kolme vuotta sit- ten koko konsernin luottojohtajan tehtä- vään. Toimi oli uusi Onnisella. Vastuullani on mm. konsernin eriyksiköiden asiakas- luottoasioiden koordi- nointi ja kehittäminen. Raportoin yhtiön toi- mitusjohtajalle. Teh- täviäni vastuulueilla aina vuodesta 1963 ovat olleet luottoasi- at.

2. Ennen vuotta 1991, jolloin tulin Luottolin- kin toimituskuntaan, vaikutin yhdistykses- sä lähinnä vain akti- voimalla Onnisen luot-

Anna-Maija Urpelainen

to-organisaatioon kuuluvien henkilöiden osallistumista luotto- miesten seminaareihin.

3. Yhdistyksen tulisi jatkaa aloittamallaan linjalla. Tärkeää mie- lestäni on tarjota kou- lutusta jäsenistön tar- peisiin jatkuvassa muutosten virrassa. Yhdistyksen olisi py- rittävä vaikuttamaan päättäjiin niin, että myös luottoalan näke- mykset otettaisiin huomioon lainsäädän- tötyössä.

4. Vastaukset ovat var- maan yksityiskohtai- sia ja näin hyvin eri- laisia. Jokaisen on itse hankittava arvovaltansa arvostuksensa ni- menomaan omaa am- mattitaitoaan lisää- mällä, ei ainoastaan "kantapäiden kautta", vaan myös jatkuvasti opiskelemalla. Am- mattikirjallisuuttahan on olemassa.

Keino luottoalan arvostuksen kohotta- miseen olisi "Credit Managementin" ulot- taminen luotto-organi- saation ulkopuolelle, operatiiviselle puolel- le - myyntiin ja myyn- nin johtoon.

5. Ongelmia on var- maan moniakin. Pari ehkä päällimmäisenä: **a)** Konkurssin raukea- minen varojen puut- teessa

Vuonna 1991 il- meisesti raukesi n.

Pentti Toivonen

2.000 kpl konkursses- ja varojen puutteessa. Jokaisella näistä yri- tyksistä oli kuitenkin velkoja merkittäviä summia, ehkä miljoo- niakin markkoja. Jos- takin kumman syystä niille ei kuitenkaan jäänyt mitään rahan- arvoista tavaraa edes muutamaa kymmentä tuhatta markkaa, jot- ta konkurssi olisi voi- tu viedä loppuun. Näin rikollinenkin yrityksis- sä tapahtunut toimin- ta jätetään selvittä- mättä, ja se saa jatkua samaisen yrittäjän uusissa yrityksissä.

Näyttää siltä, että tämä yhteiskunta tiet- tämättä tahtoo suosii sel- laista rikollista toimin- taa, joka "sovitetään" konkurssin raukeami- sella.

Kysyin eräältä asi- anajajalta, joka oli neuvonut velallista tässä asiassa, hänen moraaliaan. Vastaus oli tietenkin: Se on mo- raalitonta, mutta täy- sin laillista.

b) Tänä aikana raken- nusalan liikkeille ta- varaa luotolla myyvän tukkuliikkeen työnte- kijänä hirvittää uuden lain takaisinsaantipe- rusteiden 10 §:n sa- namuoto: "Eli mitä vä- hemmän pesässä on varoja, sitä pienempi maksu peräytyy." Kat- so Luottolinkki 4.91, sivu 10.

MERI- SEMINAARISTA KERÄTTYÄ

Laiiva on lastattu...

"Todellisuudelta voi ummistaa silmänsä, muistoilta ei". Ja mukavat muistot jäivätkin jo neljännen kerran järjestetystä Luottomiesten meriseminaarista. Mukana ollut mielenkiintoinen luennoitsijajoukko tempasi kuulijakunnan välillä jopa hyvinkin aktiiviseen keskusteluun.

Jyrki Tala, Oikeuspoliittinen tutkimuslaitos

Jo perinteeksi tullut Luottomiehet ry:n meriseminaari pidettiin lokakuussa tuttujen seurassa. Tarjolla oli jälleen monenlaista asiaa. Yhdistyksen puheenjohtaja **Timo Mäki** käsitteli seminaarin avauspuheensa mm. parhaillaan työn alla olevaa alioikeusuudistusta sekä herätteli kuulijakunnan mielenkiintoa uudelle "luottotietorekisterin laadun tutkimusprojekti"-hankkeelle.

Korttitalon kaatuminen

Kenties laivaseminaarin osanottajaluettelon täyttymistä nopeutti myös seminaarin aloitusesitelmä: "Syyt yritykseni konkurssiin". Mielenkiintoisen, säpsähtävän ja välillä tyrmistyttävänkin kertomuksen omasta konkurssistaan oli kertomassa **Heikki Urho**, Oy ET-Computer Ltd:stä. Todettava on, että Urho käsitteli lähes kaikkia nousukauden huumaan liittyneitä ilmiöitä; liikevaihdon nopeaa kasvua, yhtiöittämistä, ristikkäisomistamista, listautumista ja kiinteistöinvestointeja ja sitä, miten komea korttitalo kaatuu.

Velkajärjestelmän kolme osaa

Paljon myös yleisökritiikkiä saanut esitelmäaihe oli Oikeuspoliittiselta tutkimuslaitokselta erikoistutkija **Jyrki Talan** "Velkaneeraus". Esitelmässään Tala ehdotti, että Suomeen tulisi rakentaa erityinen velkajärjestelmä, jonka avulla korjattaisiin ja ehkäistäisiin yksityishenkilöiden velkaongelma. Velkajärjestelmä sisältäisi kolme osaa. Kunnissa olisi annettava

velkaneuvontaa sosi-
aalitoimen tai kulut-
tajaneuvonnan avulla.
Toiseksi olisi velkavai-
keuksiin joutuneille
tarjottava tukea, jon-
ka avulla velallinen
voisi yhdessä velkoji-
en kanssa järjestää
uudelleen velkasuhteita,
esimerkiksi saa-
malla lisää maksuai-
kaa tai muuttamalla
lyhennysohjelmaa.
Kolmanneksi tuo-
mioistuimille tulisi
antaa valta puuttua
velallisen hakemuk-
sesta velkasuhteiden
sisältöön. Laissa sää-
detyin edellytyksin
tuomioistuin voisi esi-
merkiksi muuttaa vel-
kojen maksuaikata-
lua sekä alentaa vel-
kamäärää. Yleisön
puheenvuoroissa mie-
tittiin mm. henkilöre-
kisterilain vaikutusta
järjestelmään, kulujen
jakautumista valtion/
kuntien kesken sekä
positiivisten tietojen
turhaa poistamista
luottotietorekisteristä.

Lisätuntumaa en-
simmäisen päivän
luottoalan esitelmäai-
heisiin olivat antamas-
sa Asiakastiedosta
Kimmo Pulkkinen
konkurssi- ja maksu-
häiriötilastointeen,
joka luentonsa lopuk-
si jäi ihmettelemään
konkurssitilastojen
muuttumista sen jäl-
keen kun rajat auke-
nevat. Alan konkarin
Risto Suvialan aihe-
kosketteli tällä kertaa
luottotappioita ja yri-
tyksen muita luotto-
kustannuksia.

Kansain- välistymiseen "kantapään kautta"

Mukavissa tunnelmis-
sa pitkään venyneen
illan jälkeen seuraav-
an aamun luennoit-
sija **Tom Ahlroos**,
Asea Skandia Oy:stä
ja **Juha Taipale** Kone

Meriseminaarin tarkkaavaista kuulijakuntaa

Illallisseuraa

Oy:stä virittivät kuuli-
jakunnan uuteen kun-
toon. Päivästä ei tullut
tylsä eikä tuskainen.
Luottopäällikkö Ahl-
roos kehoitti luotto-
osastojen henkilöstöä
jalkaantumaan ja me-
nemään kentälle ulos
norsunluutorneis-
taan. Asiakkaat on
opittava tuntumaan
käymällä heidän luo-
naan. Toisaalta myyn-
nin ja luotto-osaston
keskinäistä vuorovai-
kutusta on lisättävä.

Seminaarin luen-
to-osan viimeisen pu-

heenvuoron käytti la-
kimies Juha Taipale.
Erittäin havainnolli-
sessa ja mielenkiintois-
essa esitelmässään
Taipale kuvasi niitä
vaikeuksia ja erityis-
piirteitä, jotka aiheu-
tavat eri maiden lain-
säädäntö-, tulkinta- ja
kulttuurieroista. Hän
tarjosi myös useita
käytännöllisiä neuvo-
ja, mutta muistutti
samalla, että kansain-
välistymistä joutuu
opettelemaan edelleen
"kantapään kautta".

Juha Taipale kos-

ketteli esityksessään
-eri näkökulmasta-
osin samoja kummal-
lisuuksia kuin Heikki
Urho seminaarin a-
vausesitelmässä. Näin
meriseminaarin pu-
nainen lanka, tiedos-
taminen, torjuminen
ja varautuminen, oli
säilynyt tallessa koko
seminaarin ajan. Niin
pitikin.

Teksti: Ulla Salminen
Kuvat: Viking Line/fo-
topalvelu

K O K O U S K U T S U

Luottomiehet - Kreditmännens r.y.:n ylimääräinen kokous pidetään keskiviikkona 29.1.1992 klo 17.00 alkaen Helsingissä ravintola Katajanokan Kasinolla, osoite Laivastokatu 1.

Kokouksessa käsitellään seuraavat asiat:

- 1) Hovioikeuden neuvos, projektipäällikkö **Kari Kujanen**, Oikeusministeriö, esitelmöi riita-asioiden käsittelystä uudessa alioikeusjärjestelmässä.
2. Luottomiehet r.y:n ja Markkinointi-instituutin kehittämän loppututkimuksen päättäjät.
3. Muut asiat

Kokouksen jälkeen on mahdollisuus nauttia yhteinen iltapala.

Tervetuloa!
Luottomiehet - Kreditmännens r.y.
Hallitus

N I M I T Y K S I Ä

Suomen Asiakastieto Oy:ssä on nimetty palveluneuvojaksi markkinointiosastolle **Marika Rankinen**. Hänen tehtäviinsä kuuluu asiakkaiden neuvonta.

Suomen Asiakastieto Oy:ssä on nimetty myyntineuvottelijaksi markkinointiosastolle yo-merkonomi **Tiina Immonen**. Hänen tehtäviinsä kuuluvat sähköisten palveluiden myynti sekä pääteasiakkaiden tekninen tuki.

ONKO TEHTÄVÄSI TAI OSOITTEESI MUUTTUNUT? KERRO SIITÄ MEILLEKIN !

Lähetä kuponki täytettynä osoitteella:
Luottolinkki-lehti Tilajapalvelu
c/o Itä-Helsingin Toimistopalvelu Oy
Linnanherrantie 27 D, 00950 HELSINKI

VANHAT TIEDOT:

Nimi _____

Tehtävä _____

Yritys _____

Osoite _____

Puh. _____

UUDET TIEDOT:

Nimi _____

Tehtävä _____

Yritys _____

Osoite _____

Puh. _____